

Recomanacions sobre l'ús del llenguatge inclusiu i amb perspectiva de gènere

Es recomana que en els articles sotmesos a revisió per ser publicats a la revista *Sintagma* s'usi el llenguatge inclusiu i s'apliqui la perspectiva de gènere.

Això implica adoptar formes d'expressió que evitin la discriminació i l'exclusió de qualsevol individu o grup social, sigui per raó de llengua, edat, lloc d'origen o orientació sexual, entre altres, especialment en relació amb el gènere. Això inclou l'ús de termes i estructures lingüístiques que reconguin i visibilitzin totes les persones, independentment del seu gènere, raça, etc.. L'objectiu és fer un ús de la llengua ètic, crític i reflexiu, que reflecteixi la diversitat i fomenti un ambient més equitatiu i respectuós.

La direcció de la revista, així com l'equip de revisors, podrà avaluar negativament un article i no acceptar-ne la publicació si considera que conté contingut sexista, racista, LGBTIfòbic i/o capacitista.

A l'hora d'avaluar aquesta pràctica es partirà de tres pilars bàsics que presentem a continuació:

1. Flexibilitat:

Sempre que es pugui s'usaran mots col·lectius (p. e., “professorat”), alguns mots i expressions col·lectives no recollides als diccionaris però d'ús socialment estès (p. e., “estudiantat”, “benvolguts i benvolgudes”) i paraules d'un gènere concret únic quan quan es fa referència a una persona determinada o a un grup de persones del mateix sexe (p. e., “Mercè Rodoreda, escriptora”).

Abans d'optar pel desdoblament (p. e. “els professors implicats i les professores implicades”) es demana que es valori si s'ha d'usar massa vegades al llarg del text perquè provoca cansament al llarg de la lectura. És per això que també s'accepten les fórmules reconegudes oficialment per les acadèmies de la llengua, com ara el masculí genèric (tant en singular, p. e. “l'usuari”, com en plural “els usuaris”).

2. Consistència:

És imprescindible mantenir un ús coherent del llenguatge dins d'un mateix article, assegurant una línia de redacció uniforme. Per aquest motiu, cal mantenir el mateix criteri. P. e., si s'opta pel desdoblament es demana que s'apliqui en tot l'article, tant en els noms, com en els determinants i els adjectius.

3. Adequació:

És fonamental adaptar el llenguatge al context i propòsit discursiu en els textos. Donat que a la revista es publiquen treballs acadèmics, s'espera un ús estàndard i oficial de la llengua. L'ús del desdoblament pot resultar poc adequat per

Altres fórmules que encara no estan reconegudes per les acadèmies de la llengua o no se'n recomana l'ús, com ara el femení genèric (p. e., “benvolgudes”) o l'ús de la “i” (p. e., “totis”) no es podran emprar en els articles.